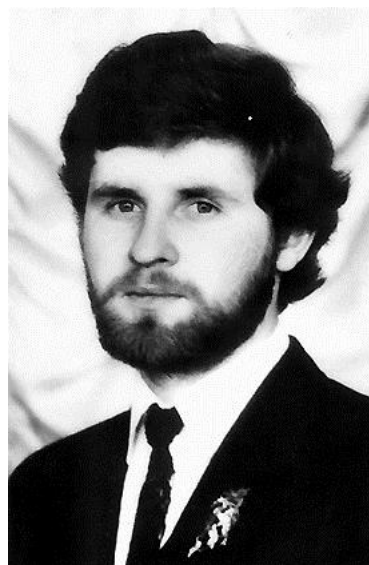

TITAS MASIULIS
(1962-1991)

Lietuvos Respublikos laisvės ir
nepriklausomybės gynėjas,
žuvo 1991 m. sausio 13 d. įvykių prie Vilniaus
televizijos bokšto metu.
Kauno politechnikumo “Pramoninės civilinės
statybos” specialybės absolventas
(studijas baigė 1981 m.)

1990 – 2015 metų Lietuvos asmenybė

1990 – 2015 m. PASIEKIMAI

Nepriklausomybės metai: 1991 m. už pasižymėjimą didvyrišku narsumu ir ištverme ginant Lietuvos Respublikos laisvę ir nepriklausomybę apdovanotas Vyčio Kryžiaus ordino Didžiojo kryžiumi, 1992 m. už drąsą ir pasiaukojimą ginant Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę 1991 metų sausio – rugsėjo mėnesiais – Sausio 13-osios atminimo medaliu, 1997 m. – Latvijos vyriausybės atminimo medaliu, 2011 m. įteiktas 1-ojo laipsnio apdovanojimas už nuopelnus Vilniui ir tautai.

Kiti biografijos faktai: Baigęs Kauno politechnikumą (1981 m.), dirbo Gražiškiuose (Vilkaviškio r.), nuo 1984 m. – Kauno rajono kolūkio “Pirmūnas” statybos brigadoje, Traupyje (Anykščių r.) ir Salomėjos Nėries kolūkyje (Kauno r.). 1981 – 1984 m. tarnavo sovietiniame laivyne radistu. 1987 m. įsitraukė į Kauno turistų klubo veiklą ir dalyvavo žygiuose po kalnus pietinėje Europoje ir Azijoje, aplankė įžymias Lietuvos vietas, keliavo į Karpatų kalnus slidinėti. Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio laikotarpiu pagarsėjo kaip aktyvus sovietinės valdžios priešininkas ir kovotojas už nepriklausomybę: 1988 m. dalyvavo ekologiniame protesto žygyje Tilžėje (Rusija), 1989 m. dalyvavo Baltijos kelyje, 1989 – 1990 m. – Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio organizuotuose mitinguose Kaune ir Vilniuje, 1990 m. – akcijoje “Europos kelias” Lazdijuose, 1990 m. piketavo Piliuonoje (Kauno r.) prie statomo karinio objekto, 1990 m. – prie Šančių kareivinių Kaune.

Atsiminimai: Mama Vitalija pasakoja: “Jūs net neįsivaizduojate, kaip yra sunku prisėsti prie balto popieriaus lapo, sugrįžti į ne taip jau tolimą ketvirčio amžiaus praeitį, panirti į jau beveik aptirpusius prisiminimus. Ir vėl paėmiau į rankas gerb. Stanislovo Abromavičiaus parašytą knygą “Gyvenkit laisvi ir laimingi”, ir vėl atgimė sūnus Titas, lyg viskas buvo, įvyko tik vakar. Geriau už rašytoją aš, ko gero, neparašysiu, juk į knygą jis sudėjo pačius šilčiausius prisiminimus apie Tito gyvenimą. Atsimenu, vieną dieną į mūsų butą įsiveržė nepažįstami žmonės, uniformuoti ir ne. Tai buvo jau po Lietuvos Nepriklausomybės Akto paskelbimo. Klausinėjo, kur Titas ruošiasi išvykti. Atsakiau: “Niekur”. Gautas raštas iš Maskvos, kad jis ruošiasi išvykti į užsienį. Na ne, aš žinojau, kad 1990 m. vasario mėn. 10 bendraminčių atsisakė SSRS pilietybės raštu. Kai viską išsiaiškinome, patarė man nusiraminti ir kad jie, drąsuoliai,

pirmieji gaus lietuviškus pasus. Deja... Titas mėgo su draugais keliauti po Lietuvą, lankė žymiausias vietas, žinomus žmones, kaip K. Skėbrą, S. Dobravolskį Paberžėje, dalyvavo įvairiuose piketuose ir pokalbiuose su kareiviais Šančių kareivinėse, aiškino, kad jie turi klaidingą informaciją apie mūsų šalį. Titas buvo gamtos vaikas, nenustygstantis vienoje vietoje, nemėgo leisti laiko be tikslo. Gal dėl to su kurso draugais, pažįstamais ir nepažįstamais keliavo į Fanų kalnus du kartus, o 1990 m. kovo mėn. buvo išvykęs į Karpatus slidinėti. Atsimenu, juokėmės, kad nėra sniego, tai kur jis ten slidinės. Tačiau žygis buvo numatytas iš anksto ir sniego ten surado. Nuojauta jam kuždėjo, kad Lietuva dūzgia lyg bitės avilyje – turi kažkas įvykti, pasikeisti Lietuvos gyvenime. Ten, Karpatuose, nusipirko mažą radijo imtuvą “Dombaj” be baterijų, jų atskirai nepardavė, todėl Titas greitai sumąstė nusipirkti vaikišką mašinėlę su baterijomis. Aišku, 1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Nepriklausomybės Atkūrimo Akto paskelbimą su draugais išgirdo ten Karpatuose, visi džiaugėsi su ašaromis akyse. Tuomet į poilsio stovyklą atėjo grupelė ukrainiečių pasveikinti Lietuvos turistų su didžiule švente – pergale. Jie kartu džiaugėsi, kad Lietuva, tokia maža šalis, sugebėjo ištrūkti iš SSRS gniaužtų, o jiems, ukrainiečiams, apgailėstavo – tai neįmanoma misija. O gal jie klydo – įmanoma. Tik labai labai didelė kaina.“

Atminimo įamžinimas: 1991 m. Petrašiūnuose (Kaunas) ir Piliuonoje (Kauno r.) jo vardu pavadinta gatvė, 1993 m. prie Neries krantinės ir Demokratų gatvės sankryžos esančiame skverelyje pastatytas koplytstulpis, 1996 m. Kauno moksleivių techninės kūrybos ir darbo centras reorganizuotas ir pavadintas Kauno Tito Masiulio jaunimo mokykla, 2005 m. Petro Vileišio vidurinės mokyklos kiemelyje pastatytas paminklas. 2006 m. sukurta T. Masiulio svetainė. Žalgirio pergalės parke (Kaune) ir Vilniuje prie televizijos bokšto Tito Masiulio atminimui pasodinti ąžuoliukai. 2005 m. apie T. Masiulį parašyta knyga „Gyvenkit laisvi ir laimingi: apie Tito Masiulio gyvenimą ir žygdarbį“ (autorius Stanislovas Abromavičius), 2012 m. parašyta poema „Titas“, skiriama Tito Masiulio, žuvusio už Lietuvos laisvę, šviesiam atminimui (autorė Živilė Baltė).

Naudoti šaltiniai: “Asmenybės. 1990 – 2015 m. Lietuvos pasiekimai. II dalis”. Biografijų rinkinys. VŠĮ Leidybos idėjų centras, Kaunas, 2015, 79 psl. Iš KTK muziejaus archyvų.